

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 259. Op voorspraak van arrangeur en tenorsaxofonist Budd Johnson kwam zanger Billy Eckstine in 1939 bij de grote band van pianist Earl Hines. In 1943 speelden in die band een aantal Bebop-pioniers van het eerste uur en de grootste allure, waarbij Dizzy Gillespie en Charlie Parker. In '44 ging Eckstine een solo-carrière beginnen, experimenteerde voorjaar '44 met een big band op basis van de nieuwe ideeën zoals die bij Earl Hines waren doorgebroken, najaar 1944 werd zijn big band definitief geformeerd. Dizzy Gillespie werd de leider, de zangeres en 2e pianiste van de Earl Hines band werd ook aan die van Eckstine verbonden: Sarah Vaughan. William Clarence Eckstein, met e-i, werd 8 juli 1914 in Pittsburgh geboren, als zanger schreef hij zijn naam met e-i-n-e. Hij zong ballads, was zo ongeveer de eerste crooner die niet alleen hoog kon zingen, maar ook een fraai baritongeluid produceerde. En hij kon de blues zingen, sophisticated maar wel echt. Vooral bij het zwarte publiek kreeg hij een enorme populariteit, vandaar die solo-carrière en van najaar '44 tot januari '47 een big band. In deel 197 van de NOS Jazzgeschiedenis hoorden we uitgebreid van het orkest, opnamen voor het merk DeLuxe in de studio gemaakt, 1944. Dat orkest van Earl Hines uit '43 maakte nooit platen, de voortzetting ervan onder Billy Eckstine redelijk veel, maar steeds meer kwam de nadruk te liggen op Eckstine's ballads. Toch heeft het orkest eerder en ten tijde van Gillespie's big band ~~de grote~~^{een} rol gespeeld als eerste grote band die Bebop speelde - ook al deed Gillespie dat consequenter. En Eckstine's orkest was kwa precisie de meerdere van de Gillespie band. Kortom, Eckstine's orkest neemt een belangrijke plaats in de jazzgeschiedenis in en ik ga er, nu in de periode 1945-'47, vrij wat aandacht aan besteden. Vandaag twee delen uit live-uitzendingen die in de maanden februari en maart 1945 plaats vonden, programma van de American Forces Radio Service in de serie 'Jubilee', deze vanuit de Plantation Club in Hollywood.

Dit is de vermoedelijke bezetting van het orkest. 4 trompetten: Gail Brockman, Boonie Hazel, Shorty McConnell, Fats Navarro en soms ook Billy Eckstine zelf. 4 trombones: Taswell Baird, Chippy Outcalt, Howard Scott en Jerry Valentine. 5 saxofoons: John Jackson en Bill Frazier-alten, Budd Johnson en Gene Ammons-tenoren, Leo Parker-bariton. In de viermans ritmesectie John Malachi-piano, Connie Wainwright-gitaar, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. Verne Smith is de radio-omroeper, de master of ceremonies is een zeer gezette comedian die zijn teksten opleest, net zoals enkele gastsolisten dat doen. Hij heet Ernie 'Bubbles' Whitman. Het eigenlijke radio-theme van de Jubilee-uitzendingen was "One o'clock jump", maar Billy Eckstine and his Orchestra speelden meestal "Blue 'n' Boogie".

Billy Eckstine a/h Orchestra: Blue 'n' Boogie (D.Gillespie)-0:51
 Spotlite 100 - Kant A Blowin' the blues away (Eckstine)-
 Deed I Do (?)-1:47 1:47
 I wanna talk about you (?)-2:45
 Blue 'n' boogie (Gillespie)-0:44

Na "Blue 'n' boogie" hoorde u "Blowin' the blues away" van trombonist Jerry Valentine met John Malachi-piano, Billy Eckstine-zang eerst Gene Ammons en daarna Budd Johnson-tenorsaxofoon. Lena Horne, toen vooral beroemd door de in '43 gemaakte film Stormy Weather, zong "Deed I Do" en waarschijnlijk schreef Budd Johnson het arrangement. Billy Eckstine zong in "I wanna talk about you" dat door Tadd Dameron gearrangeerd werd. Billy Eckstine and his Orchestra sloten weer af met Dizzy Gillespie's "Blue 'n' Boogie" met John Malachi op piano. Een tweede selectie uit zo'n Jubilee-programma, en ik maak u er bij voorbaat op attent dat in "Together de trompetsolo gespeeld wordt door Billy Eckstine.

Billy Eckstine a/h Orchestra: Blue 'n' Boogie (Gillespie)-0:38
 Spotlite 100 - Kant A Together (?)-3:29
 Mean to me (?)-3:19
 Without a song (?)-3:57
 Mr. Chips (?)-2:45
 Blue 'n' Boogie (Gillespie)-0:53

Billy Eckstine and his Orchestra ergens in de maanden februari/maart 1945 vanuit de Plantation Club in Hollywood tijdens een Jubilee-programma voor de radio van de strijdkrachten, AFRS. "Together" werd gearrangeerd door Budd Johnson, Billy Eckstine zong eerst en was de trompetsolist na tenorsaxofonist Gene Ammons. John Malachi op piano. Sarah Vaughan zong "Mean to me" met melodische lijnen die ook nu nog modern zijn, het arrangement was mogelijk van Tadd Dameron. In "Without a song" hoorde u Billy Eckstine "Mr. Chips" zou van trombonist Chippy Outcalt kunnen zijn, er zate korte soli in van tenorsaxofonist Budd Johnson, altsaxofonist John Jackson en drummer Art Blakey. In "Blue 'n' Boogie" pianist John Malachi. De bezetting van het orkest was waarschijnlijk deze: Gail Brockman, Boonie Hazel, Shorty McConnell, Fats Navarro en Billy Eckstine-trompetten, Taswell Baird, Chippy Outcalt, Howard Scott en Jerry Valentine-trombones. John Jackson en Bill Frazier alten, Budd Johnson en Gene Ammons-tenoren, Leo Parker-baritonsaxofoon. John Malachi-piano, Connie Wainwright-gitaar, Tommy Potter-bas, Art Blakey-drums. Sarah Vaughan was toen als vaste zangeres aan de band verbonden. Volgende keer nog wat ~~air~~ air-checks.) Dit was NOS Jazzgeschiedenis 259, Mdr.

van deze Billy Eckstine band, die volgende keer
is over 2 weken, 4 januari om half elf,
want op 28 dec is er een dor jaar.
□ □ □ □ □

NA 131072
34:29
opn 28.11.54